

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P- 10990/2023-22

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Ivanu Bešliću u pravnoj stvari tužitelja Dubravka Pučara, Klinča Sela – Tržić, Tržić 3, OIB: 78038215364, kojeg zastupa punomoćnik Milan Rima, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika Porsche Leasing d.o.o. Zagreb, Velimira Škorpika 21, OIB 90275854576, kojeg zastupa punomoćnik Tomislav Bulić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Stefanović, Krvavica, Bulić i Pletikosa u Zagrebu, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 15. svibnja 2026. u prisutnosti tužitelja, punomoćnika tužitelja i zamjenika punomoćnika tuženika, 16. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da su ništetne odredbe Ugovora o kreditu br. 14164, od 13.6.2005. godine, sklopljenog između tužitelja i tuženika kojima je ugovorena obveza plaćanja naknade za troškove zaključenja ugovora, u iznosu od 597,03 CHF.

II. Nalaže se tuženiku u roku 15 dana isplatiti tužitelju iznos od 381,30 EUR, sa zateznom kamatom, tekućom od 15.6.2005. godine pa do isplate, po stopi koja je:

- do 31.12.2007. godine, određena Uredbom o visini stope zatezne kamate,
- od 01.01.2008. do 31.07.2015. godine, određena za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena,
- od 01.08.2015. do 31.12.2022. godine, određena za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena,
- od 01.01.2023. do 29.12.2023. godine, određena za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena,
- od 30.12.2023. do isplate, određena za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije

refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke.

III. Utvrđuje se da su ništetne odredbe Ugovora o kreditu br. 14164, od 13.6.2005, sklopljenog između tužitelja i tuženika, kojima je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, te jednostrano promjenjiva kamatna stopa pa su stoga ništetne:

- odredba članka 5.1. Uvjeta ugovora o kreditu koja glasi: "Sve novčane obveze koje proizlaze iz Ugovora, ako su izražene u CHF, ispunjavaju se plaćanjem u kunama prema prodajnom tečaju za devize Raiffeisenbank Austria d.d., Zagreb, za CHF vrijedećem na dan plaćanja."
- odredba članka 6.2. Uvjeta ugovora o kreditu u dijelu koji glasi: "Kamatna stopa, odnosno visina mjesečnih obroka promjenjivi su sukladno tč. 9.1. ovih ugovornih uvjeta".
- odredba članka 9.1. Uvjeta ugovora o kreditu u dijelu koji glasi: "Pod navedenim uvjetima može biti promijenjena godišnja kamatna stopa na kredit, kao i efektivna godišnja kamatna stopa na kredit."

IV. Nalaže se tuženiku u roku 15 dana isplatiti tužitelju, na temelju ništetne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi, iznos od 632,90 EUR, sa zateznom kamatom, tekućom:

- na iznos od 3,22 EUR 03.10.2006. isplate,
- na iznos od 3,22 EUR 06.11.2006. isplate,
- na iznos od 3,22 EUR 05.12.2006. isplate,
- na iznos od 3,22 EUR 28.12.2006. isplate,
- na iznos od 6,77 EUR 31.01.2007. isplate,
- na iznos od 6,77 EUR 01.03.2007. isplate,
- na iznos od 6,77 EUR 30.03.2007. isplate,
- na iznos od 6,77 EUR 03.05.2007. isplate,
- na iznos od 6,77 EUR 04.06.2007. isplate,
- na iznos od 6,77 EUR 03.07.2007. isplate,
- na iznos od 10,19 EUR 07.08.2007. isplate,
- na iznos od 10,19 EUR 28.09.2007. isplate,
- na iznos od 10,19 EUR 02.10.2007. isplate,
- na iznos od 10,19 EUR 02.11.2007. isplate,
- na iznos od 10,19 EUR 17.12.2007. isplate,
- na iznos od 10,19 EUR 31.12.2007. isplate,
- na iznos od 10,19 EUR 01.02.2008. isplate,
- na iznos od 10,19 EUR 07.03.2008. isplate,
- na iznos od 10,19 EUR 31.03.2008. isplate,
- na iznos od 10,19 EUR 06.05.2008. isplate,
- na iznos od 10,19 EUR 04.06.2008. isplate,
- na iznos od 10,19 EUR 08.07.2008. isplate,
- na iznos od 10,19 EUR 13.08.2008. isplate,
- na iznos od 10,19 EUR 01.09.2008. isplate,
- na iznos od 10,19 EUR 10.10.2008. isplate,
- na iznos od 10,19 EUR 31.10.2008. isplate,

- na iznos od 10,19 EUR 27.11.2008. isplate,
- na iznos od 10,19 EUR 30.12.2008. isplate,
- na iznos od 10,19 EUR 04.02.2009. isplate,
- na iznos od 10,19 EUR 04.03.2009. isplate,
- na iznos od 10,19 EUR 06.04.2009. isplate,
- na iznos od 10,19 EUR 06.05.2009. isplate,
- na iznos od 10,19 EUR 05.06.2009. isplate,
- na iznos od 10,19 EUR 06.07.2009. isplate,
- na iznos od 10,19 EUR 03.08.2009. isplate,
- na iznos od 10,35 EUR 11.09.2009. isplate,
- na iznos od 10,35 EUR 14.10.2009. isplate,
- na iznos od 10,35 EUR 18.11.2009. isplate,
- na iznos od 10,35 EUR 07.12.2009. isplate,
- na iznos od 10,35 EUR 08.01.2010. isplate,
- na iznos od 9,41 EUR 04.02.2010. isplate,
- na iznos od 9,41 EUR 04.03.2010. isplate,
- na iznos od 9,41 EUR 03.04.2010. isplate,
- na iznos od 9,41 EUR 10.05.2010. isplate,
- na iznos od 9,41 EUR 14.06.2010. isplate,
- na iznos od 9,41 EUR 13.07.2010. isplate,
- na iznos od 9,41 EUR 04.08.2010. isplate,
- na iznos od 9,41 EUR 02.09.2010. isplate,
- na iznos od 9,41 EUR 01.10.2010. isplate,
- na iznos od 9,41 EUR 03.11.2010. isplate,
- na iznos od 9,41 EUR 27.12.2010. isplate,
- na iznos od 9,41 EUR 17.01.2011. isplate,
- na iznos od 9,41 EUR 02.02.2011. isplate,
- na iznos od 9,41 EUR 11.03.2011. isplate,
- na iznos od 9,41 EUR 19.04.2011. isplate,
- na iznos od 9,41 EUR 02.05.2011. isplate,
- na iznos od 9,41 EUR 21.06.2011. isplate,
- na iznos od 9,41 EUR 04.07.2011. isplate,
- na iznos od 9,41 EUR 01.08.2011. isplate,
- na iznos od 9,41 EUR 06.09.2011. isplate,
- na iznos od 9,41 EUR 13.10.2011. isplate,
- na iznos od 9,41 EUR 09.11.2011. isplate,
- na iznos od 9,41 EUR 12.12.2011. isplate,
- na iznos od 9,41 EUR 09.01.2012. isplate,
- na iznos od 9,41 EUR 06.02.2012. isplate,
- na iznos od 9,41 EUR 06.03.2012. isplate,
- na iznos od 9,41 EUR 06.04.2012. isplate,
- na iznos od 9,41 EUR 14.05.2012. isplate,
- na iznos od 9,42 EUR 08.06.2012. isplate,

po stopi koja je:

- do 31.12.2007. godine, određena Uredbom o visini stope zatezne kamate,

- od 01.01.2008. do 31.07.2015. godine, određena za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena,
- od 01.08.2015. do 31.12.2022. godine, određena za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena,
- od 01.01.2023. do 29.12.2023. godine, određena za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena,
- od 30.12.2023. do isplate, određena za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

V. Nalaže se tuženiku u roku 15 dana isplatiti tužitelju, na temelju nišetne odredbe o valutnoj klauzuli, iznos od 1.390,79 EUR, sa zateznom kamatom, tekućom:

- na iznos od 0,41 EUR 02.09.2005. isplate,
- na iznos od 2,45 EUR 01.10.2005. isplate,
- na iznos od 1,07 EUR 02.11.2005. isplate,
- na iznos od 0,63 EUR 01.12.2005. isplate,
- na iznos od 1,57 EUR 30.12.2005. isplate,
- na iznos od 0,27 EUR 02.02.2006. isplate,
- na iznos od 0,42 EUR 27.11.2008. isplate,
- na iznos od 11,65 EUR 04.02.2009. isplate,
- na iznos od 13,10 EUR 04.03.2009. isplate,
- na iznos od 5,21 EUR 06.04.2009. isplate,
- na iznos od 7,48 EUR 06.05.2009. isplate,
- na iznos od 8,21 EUR 05.06.2009. isplate,
- na iznos od 4,63 EUR 06.07.2009. isplate,
- na iznos od 5,95 EUR 03.08.2009. isplate,
- na iznos od 3,51 EUR 11.09.2009. isplate,
- na iznos od 3,97 EUR 14.10.2009. isplate,
- na iznos od 2,10 EUR 18.11.2009. isplate,
- na iznos od 5,86 EUR 07.12.2009. isplate,
- na iznos od 5,68 EUR 08.01.2010. isplate,
- na iznos od 9,41 EUR 04.02.2010. isplate,
- na iznos od 10,94 EUR 04.03.2010. isplate,
- na iznos od 12,17 EUR 03.04.2010. isplate,
- na iznos od 14,60 EUR 10.05.2010. isplate,
- na iznos od 19,09 EUR 14.06.2010. isplate,
- na iznos od 22,14 EUR 13.07.2010. isplate,

- na iznos od 26,96 EUR 04.08.2010. isplate,
- na iznos od 29,71 EUR 02.09.2010. isplate,
- na iznos od 33,50 EUR 01.10.2010. isplate,
- na iznos od 32,09 EUR 03.11.2010. isplate,
- na iznos od 34,18 EUR 27.12.2010. isplate,
- na iznos od 44,40 EUR 17.01.2011. isplate,
- na iznos od 43,95 EUR 02.02.2011. isplate,
- na iznos od 43,38 EUR 11.03.2011. isplate,
- na iznos od 48,48 EUR 19.04.2011. isplate,
- na iznos od 42,24 EUR 02.05.2011. isplate,
- na iznos od 48,25 EUR 21.06.2011. isplate,
- na iznos od 58,16 EUR 04.07.2011. isplate,
- na iznos od 72,71 EUR 01.08.2011. isplate,
- na iznos od 82,46 EUR 06.09.2011. isplate,
- na iznos od 64,33 EUR 13.10.2011. isplate,
- na iznos od 57,78 EUR 09.11.2011. isplate,
- na iznos od 57,86 EUR 12.12.2011. isplate,
- na iznos od 62,74 EUR 09.01.2012. isplate,
- na iznos od 67,14 EUR 06.02.2012. isplate,
- na iznos od 68,04 EUR 06.03.2012. isplate,
- na iznos od 66,12 EUR 06.04.2012. isplate,
- na iznos od 65,90 EUR 14.05.2012. isplate,
- na iznos od 67,89 EUR 08.06.2012. isplate,

po stopi koja je:

- do 31.12.2007. godine, određena Uredbom o visini stope zatezne kamate,
- od 01.01.2008. do 31.07.2015. godine, određena za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena,
- od 01.08.2015. do 31.12.2022. godine, određena za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena,
- od 01.01.2023. do 29.12.2023. godine, određena za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena,
- od 30.12.2023. do isplate, određena za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

VI. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 371,74 EUR s pripadajućim zateznim kamatama.

VII. Nalaže se tuženiku u roku 15 dana naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 1.936,93 EUR s pripadajućom zateznom kamatom od 16. lipnja 2026. do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je s tuženikom 13.6.2005. sklopio potrošački Ugovor o kreditu, broj 14164 i to tuženik kao kreditor i trgovac, a tužitelj kao korisnik kredita i potrošač. Smatra da su ugovorne odredbe, kojima je ugovorena naknada za troškove zaključenja ugovora (čl. III. Ugovora), promjenjiva kamatna stopa (čl. 6.2. Uvjeta ugovora o kreditu) i valutna klauzula, temeljem koje je tužitelj bio u obvezi otplaćivati mjesečne obroke kredita, izražene u valuti CHF, u kunskoj protuvrijednosti, prema prodajnom tečaju Raiffeisenbank Austria d.d., važećem za valutu CHF, na dan plaćanja (čl. 5.1. Uvjeta ugovora o kreditu) ugovorene na način koji je protivan zakonu. Navedeno iz razloga što se među strankama o tim ugovornim odredbama nije pojedinačno pregovaralo, što tuženik o samoj naknadi za troškove sklapanja ugovora, promjenjivoj kamatnoj stopi, te pravnoj prirodi i rizičnosti CHF valutne klauzule, nije tužitelju, kao potrošaču, prethodno pružio ikakve informacije, niti dao ikakva objašnjenja, zbog toga što tužitelju nije objašnjeno zašto mora platiti naknadu za troškove sklapanja ugovora, niti je bilo određeno od čega se ta naknada sastoji, odnosno koja je struktura tih troškova, a niti je tužitelj bio informiran da će na tu naknadu također plaćati ugovorenu kamatu i moguće tečajne razlike te s obzirom na to da ugovorom nisu bili utvrđeni jasni, egzaktni i transparentni parametri, odnosno kriteriji i uvjeti promjenjivosti kamatne stope, a tuženik je sporne odredbe unaprijed uglavio u svoj standardizirani obrazac ugovora o kreditu, bez pružanja tužitelju ikakvih mogućnosti da na takve odredbe na bilo koji način utječe. To je za posljedicu imalo neravnotežu u pravima i obvezama između stranaka i to na štetu tužitelja, kao potrošača pa se takve ugovorne odredbe smatraju nepoštenima. Sukladno odredbi članka 87. Zakona o zaštiti potrošača, nepoštene odredbe su ništetne. Odredba o promjenjivoj kamatnoj stopi u potpunosti je netransparentna, neodređena i nerazumljiva. Ugovor u članku 6.2. Uvjeta sadrži samo paušalnu formulaciju koja glasi (cit.): "Kamatna stopa, odnosno visina mjesečnih obroka promjenjivi su sukladno tč. 9.1. ovih ugovornih uvjeta", dok u članku 9.1. Uvjeta uopće nije određeno na koji način i pod kojim uvjetima se kamatna stopa može mijenjati. Tijekom otplate kredita tuženik je jednostrano mijenjao kamatnu stopu i visinu mjesečnih obroka. Također, unatoč činjenici što se radilo o ništetoj odredbi, tuženik je sve mjesečne obroke obračunavao u valuti CHF, u kunskoj protuvrijednosti, prema prodajnom tečaju Raiffeisenbank Austria d.d., važećem za valutu CHF, na dan plaćanja. Tuženik je, dakle, dužan vratiti tužitelju novčane iznose koje je od njega naplatio temeljem ništetnih odredbi Ugovora o kreditu, sve temeljem odredbe članka 104. tada važećeg ZOO-a. U konkretnom slučaju, tuženik je nesavjestan stjecatelj jer je navedene novčane iznose neosnovano

stekao, temeljem ništetnih odredbi koje je sam uglavio u svoj standardizirani ugovor, a na koje tužitelj nije mogao utjecati. Slijedom navedenog, tužitelj predlaže da sud utvrdi ništetnim odredbe o plaćanju naknade za troškove zaključenja ugovora, odredbe kojima je ugovorena jednostrano promjenjiva kamatna stopa i valutna klauzula te da sud naloži tuženiku isplatiti iznose koji su stečeni s osnove navedenih ništetnih odredbe ugovora uz pripadajuće zatezne kamate i troškove parničnog postupka.

2. U odgovoru na tužbu tuženik ističe prigovor zastare potraživanja. Naime, na zahtjev tužitelja za isplatom primjenjuje se petogodišnji zastarni rok prema pravilima za povrat plaćenog (stečenog) bez osnove, što znači da rok zastare za svaki pojedini obrok počinje teći od dana uplate istoga. Tuženik ističe i prigovor nedostatka aktivne legitimacije jer osporava primjenu odredbi Zakona o zaštiti potrošača na predmetni ugovorni odnos. Dodatno, kad bi se ZZP i primjenjivao, tuženik ukazuje na odredbu čl. 84. (ZZP/03) te istovjetnu odredbu u članku 53. trenutno važećeg ZZP-a, koja ne dopušta ocjenjivati jesu li ugovorne odredbe o predmetu ugovora i cijeni poštene ako su te odredbe jasne, lako razumljive i uočljive. Tuženik u bitnom ističe kako je valutna klauzula izrijekom dopuštena i legitimna ugovorna odredba. Tuženik posebno ističe da je tužitelju, kao i ostalim klijentima tuženika u predmetnom razdoblju, ponuđeno sklapanje ugovora o kreditu s valutnom klauzulom u eurima i u švicarskim francima te je odluku prepustio tužitelju koji je, dakle, imao mogućnost pregovaranja. Tužitelj je taj koji je odabrao ugovor s valutnom klauzulom u CHF umjesto u EUR, a tuženik nikada nije provodio poslovnu praksu kojom bi se djelatnike tuženika i/ili partnere tuženika upućivalo da klijentima prezentiraju samo proizvode tuženika u jednoj valuti, pa tako ni ugovore o kreditu samo u CHF. Tuženik osporava tvrdnje tužitelja kako je odredba o promjeni kamatne stope nepoštena odnosno da ovisi isključivo o jednostranoj odluci tuženika. Tuženik također ističe da su navodi tužitelja o ništetnosti troškova zaključenja ugovora u cijelosti promašeni. Ulazne naknade kredita odnose se na troškove obrade kredita, odnosno administrativnih troškova obrade zahtjeva za sklapanje ugovora, pregleda dokumentacije, sastavljanje ugovora, koji je trošak točno određen prije sklapanja predmetnog ugovora i koji je detaljno predniku tužitelja objašnjen te o kojem se moglo s tuženikom pregovarati. Slijedom navedenog, tuženik predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti uz naknadu parničnog troška sa zateznim kamatama.

3. Tuženik je, nakon što je tužiteljica po provedenom vještačenju smanjila svoj zahtjev, uskratio svoj pristanak na djelomično povlačenje tužbe. Kako je pristanak tuženika uvjet za povlačenje tužbe sukladno odredbi čl. 193. st. 2. ZPP-a, a koji je u ovom slučaju izostao, to je o navedenom dijelu zahtjeva (za isplatom) također valjalo odlučiti meritornom odlukom, odnosno presuditi kao u toč. III izreke.

4.1. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u Ugovor o kreditu od 13.6.2005. (list 10-12), karticu kredita (list 16-22), otplatni plan (list 23-24), izjavu Maria Perkovića (list 35-37) nalaz i mišljenje vještaka Ručević vještačenja d.o.o. (list 91-102) i iskaz tužitelja (list 126-127).

4.2. Kako je tijekom postupka došlo do izmjene raspravnog suca sud je dokazni postupak obnovio čitanjem spisa i priležće dokumentacije, a u smislu odredbe čl. 315. st. 3. ZPP.

5. Ocjenjujući rezultate svih provedenih dokaza, a sukladno odredbi čl. 8 ZPP-a, sud je našao tužbeni zahtjev djelomično osnovanim.

6. Predmet spora je zahtjev da sud utvrdi ništetnim čl. 5.1. Uvjeta Ugovora o kreditu sklopljenog dana 13.6.2005. kojom je ugovorena otplata vezana za tečaj CHF, čl. 6.2. Uvjeta Ugovora o kreditu kojima je ugovorena promjenjiva kamatna stopa sukladno odluci tuženika te da sud utvrdi ništetnim odredbu Ugovora o kreditu kojom je ugovorena obveza plaćanja naknade za troškove zaključenja ugovora te isplata po osnovi gore navedenih ništetnih odredbi ugovora.

7. Između stranaka nije sporno da je sklopljen Ugovor o kreditu 13.6.2005., kojim je tuženik stavio tužitelju na raspolaganje iznos kunske protuvrijednosti 20.498,00 CHF. Predmetnim Ugovorom stranke su ugovorile da će se na iznos kredita obračunavati promjenjiva kamatna stopa u skladu s Odlukom o kamatnim stopama kreditora. Također, među strankama nije sporno da je tužitelju naplaćena naknada za zaključenja Ugovora.

8. Između stranaka je sporno je li ugovorna odredba o promjenljivoj kamatnoj stopi u predmetnom Ugovoru o kreditu bila jasna, lako razumljiva i uočljiva, odnosno je li nepoštena, s obzirom da je posljedica nepoštenosti odredbe njezina ništetnost. Također sporna je i valjanost ugovorne odredbe kojom je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, u vezi koje tuženik kao trgovac nije tužitelja kao potrošača u cijelosti informirao o svim potrebnim parametrima bitnima za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti te je sporno pripada li u tom slučaju tužitelju utuženi iznos na ime razlike u obračunatim anuitetima, do koje razlike je došlo radi primjene takvih ugovornih odredbi. Ujedno je sporna valjanost odredbe kojom je ugovorena naknada odnosno trošak zaključenja kredita te isplata po osnovi ništetnosti navedene ugovorne odredbe. Između stranaka je sporno i svojstvo tužitelja kao potrošača.

9. Iz odredbe čl. III. Ugovora o kreditu proizlazi da je ugovorena redovna kamata, koja je promjenjiva prema toč. 6.2. Uvjeta ugovora sukladno toč. 9.1 ovih ugovornih uvjeta. Iz odredbe čl. II. i III. Ugovora o kreditu proizlazi da se kredit otplaćuje u mjesečnim anuitetima u kunskoj protuvrijednosti prema prodajnom tečaju za devize važećem na dan plaćanja. Iz odredbe čl. III. Ugovora o kreditu proizlazi da troškovi zaključenja Ugovora iznose 597,03 CHF.

10. Na pravni odnos stranaka primjenjuje se Zakon o zaštiti potrošača ("Narodne novine", broj 96/03. – dalje: ZZP/03) i Zakon o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22. i 155/23. – dalje: ZOO/05). uzimajući u obzir datum sklapanja ugovora.

11. Pritom prvenstveno valja istaknuti da se na konkretan odnos ne mogu primijeniti pravna shvaćanja iz odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-6632/17 iz kolektivnog spora potrošača protiv banaka u odnosu na ugovore o kreditu vezanih uz CHF. Upravo u odnosu na pravno pitanje primjene odluka iz kolektivnog spora u kojem je utvrđena ništetnost odredbi ugovora o kreditu u CHF, Vrhovni sud Republike Hrvatske je u odluci Revd 2379/2021 od 1. lipnja 2021. zauzeo

pravno shvaćanje da se na trgovačko društvo koje nije bilo stranka kolektivnog spora (a tuženik u navedenoj parnici nije sudjelovao) ne mogu primjenjivati odluke iz tog spora, bez obzira je li suprotna stranka (tužitelj) trgovac ili potrošač.

12. Na okolnost postupanja tuženika u fazi pregovora i pojašnjavanja tužitelju značenja spornih ugovornih odredbi te uzrokuju li iste znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača suprotno načelu savjesnosti poštenja, sud je saslušao tužitelja iz čijeg iskaza proizlazi da je pročitao predmetni ugovor o kreditu prije nego što ga je potpisao, a kredit mu je bio potreban radi kupnje osobnog vozila. Ugovor je sastavio tuženik s obzirom na to da ga je čekao prilikom dolaska na potpisivanje. Nitko mu nije pojasnio odredbu o plaćanju naknade za troškove zaključenja ugovora, niti kakvi troškovi tuženika se podmiruju plaćanjem navedene naknade, a djelatnici tuženika rekli su mu da se ta naknada mora platiti ako želi sklopiti ugovor i dobiti kredit. Na isti način je postupljeno i u odnosu na odredbu ugovora koja se tiče valutne klauzule i promjenjive kamatne stope, te naglašava kako ga nitko nije upozorio na potencijalni rast tečaja valute franak, a kredit je mogao dobiti samo u toj valuti. Rate kredita otplaćivao je osobno.

13. Sud prihvaća navedeni iskaz jer ga ocjenjuje istinitim, uvjerljivim i logičnim. Iz iskaza proizlazi da je osobni automobil kupljen za osobne potrebe, te da je u Auto-kući ponuđena mogućnost upravo predmetnog ugovornog odnosa. Također sud prihvaća da nije vođeno pregovaranje oko uvjeta financiranja, pa tako niti o odredbi kojom se plaćanje veže uz tečaj CHF. Isto tako iz iskaza slijedi da je do ugovaranja redovne kamatne stope koja je tijekom postojanja obveze po ugovoru o kreditu promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom tuženika i drugim internim aktima banke, došlo, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora tuženik kao trgovac i korisnici kreditnih usluga kao potrošači nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktnu parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku tuženika o promjeni stope ugovorene kamate, a na jednak način nisu vođeni pregovori niti o plaćanju troškova za zaključenja ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, a sve na štetu potrošača.

14. U odnosu na dostavljenu izjavu svjedoka Maria Perkovića valja reći da sud neposredno provodi dokaze u smislu odredbe čl. 4. ZPP. Međutim, iz navedene izjave nije moguće zaključiti da je svjedok kao djelatnik tuženika neposredno sudjelovao u pregovorima i sklapanju Ugovora o kreditu s tužiteljem.

15. U odnosu na prigovor tuženika da tužitelj nema svojstvo potrošača, jer da to svojstvo nije dokazao, a da se svojstvo potrošača ne presumira, valja reći da iz iskaza tužitelja proizlazi da je osobni automobil kupljen za osobne potrebe, a koja tvrdnja ničim nije dovedena u sumnju. Pritom je na tuženiku, kao trgovcu teret dokaza činjenice da tužiteljica nema svojstvo potrošača, a sud smatra da takve posebne okolnosti tuženik nije dokazao (ovakvo pravno shvaćanje zauzeo je Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci broj Rev-18/2018 od 26. svibnja 2020.).

16. Dakle, ovaj sud smatra utvrđenim da tužitelj ima položaj potrošača, jer je predmet ugovornog odnosa financiranje kupovine osobnog automobila koji je korišten za osobne potrebe.

17. Člankom 81. Zakona o zaštiti potrošača propisano je: (1) Ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. (2) Smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca. (3) Činjenica da se o pojedinim aspektima neke ugovorne odredbe, odnosno o pojedinoj ugovornoj odredbi pojedinačno pregovaralo ne utječe na mogućnost da se ostale odredbe tog ugovora ocijene nepoštenima, ako cjelokupna ocjena ugovora ukazuje na to da se radi o unaprijed formuliranom standardnom ugovoru trgovca. (4) Ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed sastavljenom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati.

18. Dakle, na tuženiku je teret dokazivanja da je s tužiteljem pojedinačno pregovarao o odredbama Ugovora o kreditu koje se odnose na ugovaranje valutne klauzule, promjenjive kamatne stope sukladno odluci tuženika i plaćanju naknade za zaključenje ugovora, a sve sukladno članku 81. stavak 4. Zakona o zaštiti potrošača.

19. Iz izjave svjedoka Maria Perkovića ne proizlazi da su s tužiteljem vođeni pojedinačni pregovori o spornim ugovornim odredbama, dok iz iskaza tužitelja proizlazi da ništa nije rečeno o rizičnosti valute CHF, niti su tužitelju objašnjene odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi i naknadi za zaključenje Ugovora o kreditu, iz čega onda slijedi da od strane tuženika nisu pružene potpune i jasne informacije o navedenim ugovornim odredbama. Ovdje valja naglasiti kako je plaćanje troškova zaključenja kredita, bez definiranja o kakvim se troškovima uopće radi, prouzročilo značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Osim toga, iz predmetnih odredbi Ugovora proizlazi da se radi o standardnoj stipulaciji ugovora, sastavljenoj unaprijed od strane tuženika, bez mogućnosti bilo kakvog pregovaranja.

20. Slijedom navedenoga, ovaj sud zaključuje da se o odredbama koje su sadržane u navedenom tipskom i od tuženika unaprijed pripremljenom ugovoru, po prirodi stvari i ne može pojedinačno pregovarati, a što znači da se nije moglo niti pojedinačno pregovarati o spornim odredbama Ugovora.

21. Zato ovaj sud utvrđuje da tužitelju pri sklapanju Ugovora o kreditu odredbe o valutnoj klauzuli nisu učinjene suštinski razumljivima, jer mu nije pružena cjelovita informacija u pogledu rizika ugovaranja valutne klauzule u švicarskim francima na temelju koje je mogao procijeniti potencijalne ekonomske posljedice koje bi takve ugovorne odredbe mogle imati za njegove financijske obveze. Na isti način je došlo do ugovaranja redovne kamatne stope koja je tijekom postojanja obveze po ugovorima o kreditima promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom tuženika i drugim internim aktima banke, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora tuženik kao trgovac i korisnik kreditnih usluga kao potrošač nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktnu parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku tuženika o promjeni stope ugovorene kamate, a što je imalo za posljedicu značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenu na jednostranom povećanju kamatnih stopa, a sve na štetu potrošača.

22. Budući da navedene odredbe prosječnom potrošaču nisu razumljive, imajući u vidu i da se o njima nije pojedinačno pregovaralo, ima mjesta ispitivanju njihove (ne)poštenosti, u smislu utvrđenja je li eventualni propust obavještavanja bio počinjen u dobroj vjeri ili suprotno načelu savjesnosti i poštenja, te je li sklapanjem ugovora čiji su sastavni dio odredbe o valutnoj klauzuli u CHF stvorena značajna neravnoteža između ugovornih strana na štetu potrošača.

23. Sustav zaštite potrošača uspostavljen Direktivom 93/13 temelji se na ideji da se potrošač, zbog činjenice da nije utjecao na sadržaj budućeg ugovora, nalazi u slabijem položaju u odnosu na trgovca, kako u pogledu pregovaračke snage, tako i u pogledu razine obaviještenosti i položaja koji vodi do pristanka na uvjete koje je prethodno sastavio trgovac kao poslovni subjekt bez mogućnosti utjecaja potrošača na njihov sadržaj (osobito u Presudi Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Madrid, C-484/08, EU:C:2010:309, t. 27).

24. Stoga je tužitelju trebalo na temelju jasnih i razumljivih kriterija objasniti sporne ugovorne odredbe kako bi bilo moguće predvidjeti posljedice koje iz toga ugovora proizlaze. S tim u vezi, radi se o znatnoj neravnoteži u pravima i obvezama između stranaka i to na štetu tužitelja, jer načelo savjesnosti i poštenja općenito znači da su svi sudionici u postupku obveznih odnosa, kao u konkretnom slučaju, dužni međusobno postupati obzirno i uvažavati interese obiju strana, vodeći pri tome računa o smislu i svrsi obveznih odnosa.

25. Tijekom postupka nije utvrđeno da je jasno i potpuno objašnjena odredba o valutnoj klauzuli, promjenjivoj kamatnoj stopi i naknadi za zaključenje ugovora, zbog čega za potrošača nije bilo moguće predvidjeti posljedice ugovaranja takvih odredbi.

26. Slijedom navedenoga, ovaj sud smatra da su predmetne odredbe Ugovora o kreditu ništetne, pa se one među strankama ne mogu primijeniti i tuženik nije imao pravo na naplatu svog potraživanja na temelju takvih ugovornih odredbi, slijedom čega je sukladno čl. 1111. ZOO-a tuženik dužan vratiti sve što je primio po osnovama koje su utvrđene ništavim. Dakle, tužitelj ima pravo na isplatu preplaćenih iznosa anuiteta i to razliku između iznosa kojeg je tužitelj platio na temelju obračuna tuženika prema promjenjivoj kamatnoj stopi i iznosa prema početno ugovorenoj kamatnoj stopi te razliku između iznosa kojeg je tužitelj platio na temelju obračuna tuženika prema promjeni valute po prodajnom tečaju Raiffeisenbank Austria d.d. na dan plaćanja i iznosa obračunatog prema prodajnom tečaju Raiffeisenbank Austria d.d. na dan korištenja kredita. Također, tužitelj ima pravo na povrat isplaćene naknade za troškove zaključenja Ugovora o kreditu.

27. U odnosu na visinu potraživanja provedeno je vještačenje od strane Ručević vještačenja d.o.o. Na temelju navedenog nalaza i mišljenja utvrđeno je da razlika obveza u razdoblju od dana dospijeca prve obveze (30. lipnja 2005.) do konca izračuna, a koja proizlazi iz promjene anuiteta uvjetovanih izmjenama kamatne stope u razdoblju otplate, iznosi ukupno 996,25 CHF, odnosno 632,90 EUR, da razlika obveza u razdoblju od dana dospijeca prve obveze (30. lipnja 2005.) do konca izračuna, a koja proizlazi iz razlike izmjene tečaja za valutu CHF primijenjenog kod

otplate (na dan izdavanja računa) i tečaja za valutu CHF važećeg na dan isplate kredita, iznosi ukupno 1.390,79 EUR (zbroj pojedinačnih konvertiranih mjesečnih iznosa) uzimajući u obzir samo pozitivne razlike te da je tuženik 15. lipnja 2005., na ime naknade za zaključenje ugovora, tužitelju naplatio iznos od 381,30 EUR (konvertirani iznos).

28. Stranke nisu imali primjedbi na nalaz i mišljenje vještaka.

29. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka smatrajući da je dan stručno, jasno i obrazloženo.

30. Slijedom navedenog, a kako je tužbeni zahtjev na isplatu bio po visini identičan nalazu vještaka, to je isti valjalo prihvatiti i presuditi kao u točki II. IV. i V. izreke. Ovdje valja reći i to da sud prilikom donošenja odluke nije uzeo u obzir razdoblje kada je tužitelj zbog pada tečaja platio manje 278,49 eur s obzirom na to da tuženik u odnosu na taj dio nije niti postavio bilo kakav zahtjev.

31. Međutim, kako se tuženik protivio djelomičnom povlačenju tužbe, odnosno smanjenju zahtjeva sukladno vještačkom nalazu, to je po početnom zahtjevu tužitelja valjalo odlučiti meritornom presudom i dosuditi joj iznose prema vještačkom nalazu, a odbiti razliku do onoga postavljenog u tužbi s pripadajućim kamatama te odlučiti kao u toč. VI. izreke.

32. Na svaki preplaćeni mjesečni iznos tužitelju pripadaju zatezne kamate sukladno članku 29. ZOO-a i to od dana kada su izvršene pojedine uplate, a kako to proizlazi iz nalaza i mišljenja vještaka. Naime, prednik tuženika je bio nesavjestan od trenutka kada je primio svaku pojedinu uplatu, pa je tuženik dužan kamate platiti od dana plaćanja svakog pojedinog iznosa.

33. Visina stope zakonske zatezne kamate dosuđena je sukladno članku 29. stavak 2. ZOO-a.

34. Neosnovan je prigovor zastare, jer se pravo na isticanje ništavosti ne gasi, pa ne može zastarjeti zahtjev tužitelja kojim traži utvrđenje ništavosti spornih odredbi Ugovora.

35. U odnosu na zahtjev za isplatu ističe se da se radi o restitucijskom zahtjevu te je na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanoj 30. siječnja 2020. zauzeto pravno shvaćanje broj: Su-IV-47/2020 prema kojem zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva, prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju ništavog ugovora, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništavost ugovora ili pojedinih njegovih odredbi, a što je u konkretnom slučaju donošenjem ove presude, slijedom čega ni za taj dio nije nastupila zastara.

36. Odluka o parničnom trošku donesena je na temelju odredbe čl. 154. st. 5. i 155. ZPP u skladu s vrijednosti predmeta spora od 2.776,73 eura te Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 138/23, dalje Tarifa). Tužitelj

nije uspio samo u razmjerno neznatnom dijelu svog zahtjeva (uspjeh od preko 93%) pa mu je tuženik dužan naknaditi sve troškove parničnog postupka. Zato mu je dosuđena naknada koja se odnosi na: sastav tužbe (Tbr. 7/1) 100 bodova, sastav podnesaka od 17.7.2024. i 13.3.2025. (Tbr. 8/1) po 100 bodova i zastupanje na ročištima održanim 28.10.2024. i 15.5.2026. (tbr. 9/1) po 100 bodova, ukupno 500 bodova, odnosno 1.000,00 eura. Tom iznosu pridodan je PDV u iznosu od 250,00 eura, predujam za vještačenje od 450,00 eura, kao i trošak plaćene sudske pristojbe za tužbu u iznosu od 37,71 eura i zatražene sudske pristojbe na presudu u iznosu od 74,22 eura. Tužitelju je priznat i trošak zastupanja na ročištu za objavu presude u iznosu od 125,00 eura, pa ukupan trošak tužitelja iznosi 1.936,93 eura, sve primjenom Tarife, Zakona i tarife sudskih pristojbi te čl. 155 ZPP-a.

37. Na tako utvrđeni trošak tužiteljici pripada zakonska zatezna kamata od dana donošenja odluke po stopi čl. 29 ZOO-a jer trošak ima značaj glavnice, pa obveza tuženika na naknadu tog troška dospijeva s danom donošenja presude kao ovršne isprave, sve u smislu čl. 30 st. 3 Ovršnog zakona.

38. Tužitelju nije priznat trošak sastava podneska od 13.11.2024. jer isti nije potreban prilikom donošenja ove odluke.

U Zagrebu 16. lipnja 2026.

Sudac:
Ivan Bešlić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana objave presude. Žalba se podnosi ovome sudu pisanim putem, a o žalbi odlučuje županijski sud.

DNA:

- tužiteljica po pun.
- tuženik po pun.

Broj zapisa: **9-30889-7c2c2**

Kontrolni broj: **0ae0d-45fe4-3bf5f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.